

अथ नु श्रीश्रनसङ्घकामन्दकपञ्चतन्नीति-
मयूखहितोपदेशपाण्यभारतीय-राजधर्मादौ
द्रष्टव्यम् ।

नीतिघोषः, पुं, (नीतिरेव नीत्यात्मको वा घोषो
रवो यस्येति ।) दृष्टव्यस्तिरथः । इति त्रिकाण-
शेषः ॥ (नीतेनैयस्य घोषः ।) नयञ्चनिच ॥

नीतिसारः, पुं, (नीतिरेव सारो यस्येति ।)
इन्द्रं प्रति दृष्टव्यस्तु नीतिशास्त्रविशेषः । अयं
पाण्यस्यसंयहन्मनम् । गरुडपुराणे अष्टास-
ध्यायेवस्ति । बाहुल्याभिया तत् समुदायं न
लिखित्वा अष्टानामध्यायानां प्राथमिकाष्टश्लोका
लिखन्ते । यथा,—

“सङ्घिः सङ्घं प्रकुर्वीत सिद्धिकामः सदा नरः ।
नासङ्घिरिद लोकाय परलोकाय वा हितम् ॥१॥
आपदर्शं धनं रक्षेद्दारांश्चैव नैरपि ।
आत्मानं सततं रक्षेद्दारेरपि धनैरपि ॥ २ ॥
यो भ्रुवाणि परिभ्रूय्य भ्रुवुवाणि च सेवते ।
भ्रुवाणि, तस्य नश्यन्ति अत्रयं नष्टमेव च ॥ ३ ॥
राज्यं पालयते निजं सत्यधर्मपरायणः ।
निज्जिह्व परचेन्वानि चित्तं धर्मेण पालयेत् ॥४॥
श्रुत्वा बहुविधा क्रोधा उत्तमाधममध्यमाः ।
नियोक्त्या यथार्थेषु त्रिविधेष्वेव कर्मसु ॥ ५ ॥
गुणवन्तं नियुञ्जीत गुणहीनं विवर्जयेत् ।
पङ्क्तिं च गुणाः सर्वे सर्वे दोषाश्च केवलम् ॥६॥
न कश्चित् कस्यचिन्निरं न कश्चित् कस्यचिन्निग्रः ।
कारणादेव जायन्ते मित्राणि रिपवस्तथा ॥७॥
कुमार्याश्च कुमित्रश्च क्रुराजानं कुर्वीहृदम् ।
कुवन्धुश्च कुदेशश्च दूरतः परिवर्जयेत् ॥८॥
इति गारुडः ॥

नीपः, पुं, (नयति प्रापयतीति । नी + “हनि-
कुर्विनीरमिकाग्निभ्यः क्यन् ।” उर्णा २ । २ ।
इति क्यन् ।) नियन्ता । प्रापयिता । इति
सिद्धान्तकौमुद्यासुखादित्तिः ॥ (नी + भावे
क्यन् । नयनम् । इति उञ्चलदत्तः ॥ यथा,
ऋग्वेदे । १ । १०० । १२ ।

“सहस्रवेताः प्रातनीप ऋभ्या ॥”
सौत्रम् । यथा, ऋग्वेदे । १ । १२ । ५ ।

“नीपाविदो ऋतितारः ॥”
“नीपाविदोऽन्नाभिशाः ।” इति तद्गाय्ये
सायनः ।)

जले, स्त्री । इति संचिप्रसारोणादित्तिः ॥
(नीपतेऽनेनेति । करणे + क्यन् । प्रापयहेतु-
भृते, त्रि । यथा, ऋग्वेदे । १ । १०० । ५ ।

“प्रभ यत्स्या नीपादर्शं ॥”
“यद्यदा नीपा नयनहेतुभूता स्या वा पदवी
प्रत्यदर्शं ॥” इति तद्गाय्ये सायनः ॥)

नीपं, स्त्री, (नितरां ध्रियत इति । नि + धृ + मूल-
विभुजादित्वात् कः ।) वजीकम् । वनम् ।
नेमिः । चन्द्रः । रेवतीनक्षत्रम् । इति हेम-
चन्द्रः ॥ नीत्रमपि पाठः ॥

दीपः, पुं, (नी + “पानीविभ्यः नः ।” उर्णा १ ।
२१ । इति भः । बाहुलकात् गुणाभावः ।)

कदम्बदृषः । इत्यमरः । २ । ४ । ४२ ॥ (यथा,
ऋतुसंहारे । १ । १११ ।

“तद्गा कदम्बकूटजान् नसर्जनीपान्
सप्रच्छदानुपगता कुसुमोद्गमनीः ॥”
कपित्थं स्त्री । यथा,—

“नीपं सभार्गकं पीडु लक्षश्रुत्वं विकङ्कतम् ।
प्राचीनामलकश्चैव दोषघ्नश्चरुहारि च ॥”
इति चरके सूत्रस्थाने सप्तविंशेऽध्याये ॥
“गरुडोपहरं नीपं प्राचीनामलकतथा ॥”
इति सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ॥

घाराकरम्बः । इति राजनिर्घण्टः ॥ बसूक-
दृषः । नीलाशोकदृषः । इति मेदिनी । पे, ८ ॥

नीयमानं, त्रि, (नीयते इति । नी + कर्मणि
श्रानच् ।) प्राप्यमाणम् । यथा, कालिकापुराणे ।
“नीयमानो न गच्छेन्महिषीमरुषं तदा ॥”

नीरं, स्त्री, (नयति प्रापयति स्थानात् स्थानान्तर-
मिति । नी प्रापये + “स्फारितचौति ।” उर्णा
२ । १३ । इति रक् । यदा, “अग्नेरापः ।”
इति श्रुतेः निर्गतं रादग्नेरिति, “अद्भ्योऽभि-
र्ब्रह्मणः चक्षुम् ॥” इति श्रुतेः निर्गतो रोऽभि-
र्यजादिति वा । “दृजोपे पूर्वस्य दौर्घोर्यः ।”
६ । १ । १११ । इति रणोपे पूर्वदौर्घः ।) जलम् ।
इत्यमरः । १ । १० । ४४ ॥ (यथा, शीतगोविन्दे । १ । ६ ।

“हृलयति विक्रमस्यै वल्लिमहुतधामन
पदनखनीरजनिजमपायन ।
केशव धृतवामनरूप
जय जगदीशं हरे ॥”)

रसः । इत्युणादिकोषः ॥ नीरे अचीप्रथीयानि
यथा, गरुडपुराणि ।

“निहोवास्वकृश्रमूत्रविवाण्यसु न संक्षिपेत् ॥”
(अस्य पानविधेयता विधीयते यथा,—

“वायुद्वन्तत् प्रवदन्ति धीरा
नीरं समासेन निगद्यतेऽथ ।
यत् श्रीमताश्चैव महायतीनां
बलप्रदं पथ्यं तं प्रदिष्टम् ॥”

“विष्मन्ने लखनीलिका विषयुतं तमं वनं पिनिलं
दन्तयास्त्रमनात्तं हि सलिलं दुर्गम्यं वै
गर्हितम् ।
नाषाणीवदिमिश्रितं सुवतरं पर्वीषपङ्काविक-
चक्राकौशुसुगोपितं न च पिबेत्नीरं सुदोषा-
न्वितम् ॥”

इति हारीते प्रथमस्थाने सप्तमेऽध्याये ॥)

नीरजं, स्त्री, (नीरे जले जायते इति । जन +
ङः ।) कुडौषधिः । (यथा, सुश्रुते चिकित्सित-
स्थाने । २५ ।

“फलत्रयं लौहरजोऽञ्जनश्च
यष्ट्याह्वयं नीरजसारिवे च ॥”)
पद्मम् । इति मेदिनी । जे, २४ ॥ (यथा, भस्म-
राष्टके । ४ ।

“नीतं जम्बा नवीननीरजवने पीतं मधु
स्नेह्या ॥”)
सुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥ जलजाति, त्रि ॥

नीरजः, पुं, (नीरे जायते इति । जन + ङः ।)
उद्भ्रजन्तुः । इति शब्दरत्नावली । उशीरी ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (महादेवः । यथा, महा-
भारते । १६ । १७ । १४६ ।

“उद्भिन्नचिक्रमो वैद्यो विरजो नीरजोऽमरः ॥”)
नीरजः, [स्] त्रि, (निर्नास्ति रजो धूलिः
कुसुमपरागादिर्वा यत्र ।) निर्भूलिदेशप्रुप्यादि ।
(यथा, महाभारते । १६ । ८१ । २० ।

“सर्व्या मणिमयी भूमिः सर्वैकाश्चनवाजुक्ता ।
सर्वं तु सुखसंस्पर्शा निव्यङ्क्ता नीरजाः शुभा ॥”)
अरजस्त्रायाम् स्त्री ॥

नीरतः, त्रि, (निर्गतं रतं रमयं यस्मात् ।)
विरतः । रमयाभाववात् । यथा,—
“दिशि दिशि नीरतरङ्गो नीरतरङ्गो ममापि
हृदयेऽथः ।
आकाताः सखि वर्षा वर्षादपि शङ्ख वासरो
दौर्घः ॥”
इत्युद्भटप्रथमपद्यम् ॥

नीरदः, पुं, (नीरं जलं ददातीति । नीर + दा +
कः ।) मेघः । यथा, चतकपर्दः ।
“निचितं ससुपेक्ष नीरदैः प्रियधीषा हृदयाव-
नीरदैः ॥”

सुसाकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (निर्नास्ति
रदो दन्तो यस्य ।) रदसूत्रे, त्रि ॥ यथा,—
“आसाद्य निरवधैव विरहिषधूनां हृदूनि
मांसानि ।
करकामिषेव मन्थे निहोवति नीरदोऽस्थीनि ॥”
इत्युद्भटः ॥

नीरधिः, पुं, (नीराधि धीयन्तेऽस्मिन्निति । नीर +
धा + “कर्मण्यधिकरणे च ।” ३ । ३ । ६३ ।
इति किः ।) समुद्रः । इति शब्दरत्नावली ॥

नीरनिधिः, पुं, (नीराधि निधीयन्तेऽस्मिन्निति । नीर
+ नि + धा + किः ।) समुद्रः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, माघे । ३ । ७० ।

“पारे जलं नीरनिधिरपश्य-
न्पुरारिरानीलप्रणाशराशोः ॥”)
नीरन्ध्रं, त्रि, (निर्नास्ति रन्ध्रं छिद्रं यस्मिन् ।)
घनम् । इति हेमचन्द्रः । ६ । ८३ । (यथा,
माघे । ८ । १ ।

“नीरन्ध्रमग्निशिखां ध्रुवं ब्रजन्तोः
साशङ्कं सुहृदिव कौतुकात् करेस्ताः ।
पत्सर्षं चकमलितान्कुलीकतानां
शाखानामतुङ्गिनरभ्ररन्तराशैः ॥”)
छिद्ररहितम् । यथा,—

“श्रीमन्नाथ तवार्जितोर्जितयशःसंयुहसुक्तावली-
मादायैव विधिविधितुसुरमलं हारं त्वदीये-
गुणैः ।
नीरन्ध्रामवबोध्य तामपि ततो गानां गुणाना-
महो
उत्पितुसुर्गमदान्तरे समकिरतास्त्राकत-
कारकाः ॥”
इति काशीदासः ॥